

Примітки до фінансової звітності за 9 місяців 2019 р. ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ГРАНД ЕССЕТ МЕНЕДЖЕМЕНТ»

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ГРАНД ЕССЕТ МЕНЕДЖЕМЕНТ» (скорочена назва **ТОВ «КУА «ГРАНД ЕССЕТ МЕНЕДЖЕМЕНТ»**) засноване відповідно до рішення Виконавчого комітету Дніпропетровської міської ради. Дата первинної реєстрації 24.05.2007 року. Дата останньої реєстраційної дії 13.06.2014 року, номер запису 12241050018036910.

Код ЄДРПОУ 35165409

Юридична адреса: 49130, м. Дніпро, вул. Березинська, буд. 80.

Фактична адреса: 49130, м. Дніпро, вул. Березинська, буд. 80.

Організаційно-правова форма: товариство з обмеженою відповідальністю.

Країна реєстрації: Україна

Офіційна сторінка в Інтернеті, на якій доступна інформація про підприємство: - <http://grandem.ucoz.ru>

Адреса електронної пошти: grandem@ukr.net

Основним видом діяльності Товариства є надання послуг з управління активами інституційних інвесторів та адміністрування недержавних пенсійних фондів.

Основні види діяльності за КВЕД-2010: Код КВЕД 64.30 Трасти, фонди та подібні фінансові суб'єкти; Код КВЕД 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у.; Код КВЕД 66.19 Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення (основний); Код КВЕД 66.30 Управління фондами

У звітному році Товариство здійснювала управління активами ПЗВНІФ "Гранд Інвест" ТОВ КУА "Грант Ессет Менеджмент".

Товариство має такі ліцензії:

- ліцензія серія АД № 075731, видана НКЦПФР – 01.08.2012 року, строк дії ліцензії з 01.08.2012 року, необмежений, на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами);

Середня чисельність персоналу підприємства протягом 9 місяців 2019 року склала 6 чол.

Кількість працівників станом на 30 вересня 2019р. та 30 вересня 2018р. склала 6 та 6 осіб, відповідно.

Станом на 30 вересня 2019р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:	30.09.2019
	%
БАЗЕЛЄВ ЄВГЕН МИКОЛАЙОВИЧ	7,7
ГОНЧАРОВА ВІКТОРІЯ ОЛЕГІВНА	9,23
ЄМЕЛЬЯНЕНКО АНАСТАСІЯ ЛЕОНІДІВНА	9,23
КОТОВА ОЛЬГА ВІТАЛІВНА	9,23
КУЦА НАТАЛІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА	9,23
ЛАРІН ЄВГЕН ВІКТОРОВИЧ	9,23
ЛЕВІТАН ЯНА АНАТОЛІВНА	9,23

ЛОГАЧОВА ТЕТЯНА ІГОРІВНА	9,23
МОСТПАКА ТЕТЯНА ВІКТОРІВНА	9,23
СКРИБЧЕНКО ІРИНА ІВАНІВНА	9,23
ФАХІРОВА ОЛЕНА АНАТОЛІЙВНА	9,23
Всього:	100,0

1. Загальна основа формування фінансової звітності

1.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за період, що закінчився 30 вересня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

1.2. Застосування нових або змінених стандартів та інтерпретацій МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

При складанні фінансової звітності Товариства враховано вплив наступних нових або переглянутих стандартів та інтерпретацій, які були випущені Комітетом з Міжнародних стандартів фінансової звітності та Комітетом з інтерпретацій Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі - «КМСФЗ»), які вступили в дію та відносяться до фінансової звітності Товариства для річних періодів, що розпочинаються з 1 січня 2019 року:

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено стандарт МСФЗ 16 «Оренда», який набув чинності 01 січня 2019 року.

Застосування МСФЗ 16 «Оренда» не має суттєвого впливу на фінансову звітність Товариства, враховуючи те, що сума орендних нарахувань є незначною та складає 3 тис.грн. на місяць. Товариство орендує нежитлове приміщення, в якому знаходиться офіс, згідно Договору оренди № 01/06/2017-16 від 01.06.2017р. (орендодавець ТОВ «Дистрибуційна Сервісна Компанія », ідентифікаційний код юридичної особи 33142809) .

Нижче представлений перелік нових стандартів, роз'яснень та виправлень, що обумовлюють нові вимоги щодо розкриття інформації для організацій

Також розглянуті стандарти, які прийняті, але ще не набули чинності.

Стандарти	Статус	Дата випуску первісної редакції стандарту	Дата вступу в силу (річні періоди, що починаються на зазначену дату або після неї)
МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»	Допускається застосування до цієї дати	січень 2016 року	1 січня 2019 року Див. Примітку нижче
МСФЗ (IFRS) 4 «Страхові контракти»	Див. примітку нижче	вересень 2016 року	Див. Примітку нижче
МСФЗ (IFRS) 17 «Страхові контракти»	Допускається застосування до цієї дати		1 січня 2022 року
Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 23 «Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток»	Допускається застосування до цієї дати	червень 2017 року	1 січня 2019 року Див. Примітку нижче
Поправки до МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» - Умови про дострокове погашення з потенційним негативним відшкодуванням	Допускається застосування до цієї дати	жовтень 2017 року	1 січня 2019 року
Поправки до МСФЗ (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» - стосуються довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства	Допускається застосування до цієї дати	жовтень 2017 року	1 січня 2019 року Див. Примітку нижче
«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2015-2017 рр.»: Поправки до МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесу»	Допускається застосування до цієї дати	грудень 2017 року	1 січня 2019 року Див. Примітку нижче
«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2015-2017 рр.»: Поправки до МСФЗ (IFRS) 11 «Спільна діяльність»	Допускається застосування до цієї дати	грудень 2017 року	1 січня 2019 року Див. Примітку нижче
«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2015-2017 рр.»: поправки до МСБО (IAS) 12 «Податки на прибуток»	Допускається застосування до цієї дати	грудень 2017 року	1 січня 2019 року Див. Примітку нижче
«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2015-2017 рр.»: поправки до МСБО (IAS) 23 «Витрати на позики»	Допускається застосування до цієї дати	грудень 2017 року	1 січня 2019 року Див. Примітку нижче
Поправки до МСБО 19 «Виплати працівникам»	Допускається застосування до цієї дати	лютий 2018 року	1 січня 2019 року Див. Примітку нижче

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» набув чинності 01.01.2018р.

У жовтні 2017 року Рада з МСБО внесла обмежені правки до МСФЗ 9, що стосувалися обліку фінансових інструментів, за якими дозволяється дострокове погашення з від'ємним фінансовим результатом для однієї зі сторін.

Уточнюється питання: як відповідно до умов договору кредитора (тобто утримувача фінансового інструменту) можна змусити прийняти дострокову оплату, яка є суттєво меншою, ніж не виплачена ще основна сума боргу з відсотками. У таких випадках фактично це будуть виплати позичальникові з боку кредитора, а не компенсація, виплачена кредитором позичальником.

Отже, наразі МСФЗ 9 дозволяє підприємствам оцінювати фінансові активи, що підлягають достроковому погашенню з так званим негативним відшкодуванням, за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід замість оцінки за справедливою вартістю через прибутки та збитки.

Остаточні поправки до МСФЗ 9 також містять роз'яснення щодо обліку зміни або заміни фінансового зобов'язання, що оцінюється за амортизованою вартістю і не призводить до анулювання такого фінансового зобов'язання. Підприємство визнає будь-

які коригування амортизованої вартості фінансового зобов'язання, що виникають в результаті зміни або заміни, у прибутку або збитку на дату таких змін.

Поправки діють для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або пізніше.

МСФЗ 16 опубліковано 13.01.2016. Передбачається, що з 01.01.2019 він замінює:

* МСБО 17 «Оренда»;

* КТМФЗ 4 «Визначення, чи містить угода оренду»;

* ПКТ-15 «Операційна оренда: заохочення»;

* ПКТ-27 «Оцінка сутності операцій, які мають юридичну форму угоди про оренду».

Відповідно до нового стандарту договір у цілому або його окремі компоненти є договором оренди, якщо за цим договором передається право контролювати використання ідентифікованого активу протягом певного періоду в обмін на відшкодування. Стандартом охоплено низку важливих питань ідентифікації договорів оренди, відображення відносин оренди в обліку орендаря (визнає актив у формі права користування та зобов'язання з оренди), орендодавця (класифікує оренду на операційну та фінансову), особливостей суборенди та модифікації орендних відносин. Стандарт досить ґрунтовний та об'ємний, і більш докладно висвітлювався в низці публікацій газети «Інтерактивна бухгалтерія» (перелік див. після нашого матеріалу).

Щодо особливостей переходу, то орендар застосовує цей стандарт до своєї оренди в один із двох способів:

* ретроспективно до кожного попереднього звітного періоду, поданого із застосуванням МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки»; або

* ретроспективно з кумулятивним перерахунком застосування МСБО 17 відповідно до §§ В7 – В13 МСФЗ 16.

Перспективного застосування не передбачено.

Орендодавець здебільшого не повинен здійснювати жодних коригувань у разі переходу до цього стандарту для оренди, у якій він є орендодавцем, та має обліковувати таку оренду, застосовуючи цей стандарт із дати першого застосування (виняток — проміжний орендодавець).

Поправки до **МСФЗ (IFRS) 4 «Страхові контракти»**, спрямовані на питання, пов'язані з різними датами вступу в силу МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти і нового стандарту щодо договорів страхування, який замінить МСФЗ (IFRS) 4.

Дана поправка надає компаніям, відповідним критерієм участі в переважно страховій діяльності, можливість продовжити застосування поточного обліку за МСФЗ і відкласти застосування МСФЗ (IFRS) 9 до найближчої з наступних дат: початку застосування нового стандарту в області страхування або періодів, що починаються 1 січня 2022 року або пізніше («Положення про закінчення терміну дії»).

Поправка окремо передбачає для всіх організацій з договорами, що потрапляють в сферу дії МСФЗ (IFRS) 4, можливість застосовувати МСФЗ (IFRS) 9 в повному обсязі з урахуванням коригування прибутку або збитків, що передбачає виключення впливу МСФЗ (IFRS) 9, в порівнянні з МСФЗ (IAS) 39, щодо класифікованих на власний розсуд фінансових активів, що відповідають вимогам, що пред'являються. Це називається принципом «перекриття» і може використовуватися в відношенні окремих активів, що відповідають певним вимогам до класифікації на власний розсуд і зміни такої класифікації.

КТМФЗ 23 є тлумаченням до МСБО 12 «Податки на прибуток». КТМФЗ 23 доречно застосовувати до всіх ситуацій, які пов'язані з невизначеністю щодо того, чи є розрахунок податку на прибуток прийнятним з погляду чинного податкового законодавства.

Ключові ідеї КТМФЗ 23 полягають у такому:

1) підприємство зобов'язане використовувати судження, щоб визначити, чи слід розглядати кожну податкову ситуацію (трактування) незалежно одна від одної, чи слід розглядати деякі податкові ситуації спільно. Рішення має ґрунтуватися на тому, який підхід забезпечує кращі прогнози щодо усунення невизначеності;

2) підприємство має зробити припущення, що податковий орган, який має право перевіряти будь-які звітні суми, перевірить ці суми та матиме повне уявлення про всю відповідну інформацію. Лише в цьому випадку враховується вплив невизначеності;

3) підприємство розглядає, чи є ймовірним, що відповідний орган погодиться з кожним податковим підходом чи групою податкових підходів, які використала компанія або планує використовувати в процесі подання податку на прибуток. За результатами цього розгляду можливими є два варіанти подальших дій:

* якщо підприємство робить висновок, що існує ймовірність прийняття певного податкового підходу, необхідно визначити оподатковуваний прибуток (податковий збиток), податкові бази, невикористані податкові збитки, невикористані податкові пільги або ставки податку відповідно до цього підходу;

* якщо підприємство робить висновок, що відсутня ймовірність прийняття певного податкового підходу, під час визначення оподаткованого прибутку (податкового збитку), податкових баз, невикористаних податкових збитків, невикористаних податкових пільг і ставок податку необхідно використовувати один із методів: 1) найбільш імовірної суми або 2) очікуваної вартості (середньозважена вартість усіх можливих значень). Рішення має ґрунтуватися на тому, який метод забезпечує кращі прогнози щодо вирішення невизначеності.

Під час першого застосування цього Тлумачення необхідно використовувати ретроспективний підхід:

* шляхом визнання кумулятивного ефекту від первісного застосування як коригування залишку нерозподіленого прибутку або інших відповідних компонентів власного капіталу на початок звітного періоду, у якому підприємство вперше застосовує ці вимоги, без коригування порівняльної інформації; або

* з перерахунком усієї порівняльної інформації, якщо це можна реалізувати без використання суджень постфактум.

Поправки до **МСФЗ (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства»**. Частки довгострокових інвестицій в асоційовані та спільні підприємства, до яких метод участі в капіталі не застосовують, обліковуються відповідно до вимог МСФЗ 9. До МСБО 28 додано параграф 14А та вилучено параграф 41. Зміни мають застосовуватися ретроспективно, але передбачено й перехідні вимоги, подібні до вимог МСФЗ 9.

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу». Змінений стандарт пояснює, що коли підприємство, яке мало активи та зобов'язання у спільній операції, отримує контроль над бізнесом, який є цією спільною операцією, воно переоцінює свої попередні частки володіння в цьому бізнесі згідно з вимогами параграфа 42, оскільки така угода з придбання бізнесу розцінюється як поетапне придбання. це зазначено в параграфі 42А

МСФЗ 11 «Спільна діяльність». Його оновлена редакція підкреслює, що коли підприємство, яке було учасником спільної операції, але не мало спільного контролю, отримує спільний контроль над бізнесом, який є спільною операцією, воно не переоцінює свої попередні частки володіння в цьому бізнесі (новий параграф Б33Ва).

МСБО 12 у новій редакції прояснив вимоги до визнання податкових наслідків у разі виплати дивідендів на момент визнання зобов'язань із виплати дивідендів. Тепер ці

вимоги охоплюють усі податкові наслідки дивідендів. Відповідно до змін, підприємство повинно застосовувати податкові наслідки дивідендів (у визначенні цього терміна в МСФЗ 9 «Фінансові інструменти») на момент визнання зобов'язань із виплати дивідендів, причому податкові наслідки більше пов'язані не з розподілом прибутків поміж власниками, а з минулими подіями, які згенерували ці прибутки. Це означає, що підприємство має визнавати ці податкові наслідки у складі прибутків чи збитків, іншого сукупного доходу або власного капіталу залежно від того, де саме воно раніше визнавало такі події

МСБО 23 у новій редакції параграфу 14 уточнив процедуру розрахунку витрат, які дозволено капіталізувати, у разі залучення позик на загальні цілі. Підприємство повинне виключати з розрахунку ставки капіталізації суму витрат на позики, отримані спеціально задля придбання кваліфікованого активу до завершення всіх робіт, необхідних для доведення цього активу до стану його цільового використання або продажу.

Поправки до МСБО 19 «Виплати працівникам»

Зміни від 07.02.2018 уточнюють вимоги до визначення витрат підприємства на пенсійні програми на випадок, коли вносяться зміни до таких програм із визначеними виплатами, і, як наслідок, відбувається скорочення програми чи здійснюються розрахунки за цією програмою.

За новими вимогами, коли відбувається зміна програми, скорочення чи здійснення розрахунків, необхідно переоцінити чисті активи (зобов'язання) підприємства за визначеними виплатами. Мають використовуватися нові припущення під час проведення переоцінки з метою визначення вартості поточного обслуговування та чистого відсотку на залишок за звітний період після зміни програми. До стандарту додано нові параграфи 101a, 122a, 123a та 179, а параграфи 57, 99, 120, 123, 125, 126 та 156 змінено

При підготовці фінансової звітності за звітний період застосовуються всі стандарти та правки, чинні в звітному періоді.

Стандарти, які прийняті, але ще ненабули чинності, за рішенням керівництва Товариства – не застосовуються достроково. Вплив застосування цих стандартів на фінансову звітність за майбутні періоди в даний час оцінюються керівництвом. Товариство не очікує, що вплив таких змін на фінансову звітність буде суттєвим.

1.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

1.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Для складання фінансової звітності керівництво виконує оцінку відображених у фінансової звітності активів, пасивів, доходів та витрат виходячи з концепції безперервного функціонування. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

1.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 20 жовтня 2019 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

1.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається 9 місяців, тобто період з 01 січня по 30 вересня 2019 року.

2. Суттєві положення облікової політики

2.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

2.2. Загальні положення щодо облікових політик

2.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності.

2.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 1 січня 2018 року Компанія застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Компанія отримує основний дохід від діяльності з управління активами. Застосування МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» на відображення результатів діяльності не мало суттєвого впливу.

З 1 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Товариством, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю. Інформація про облікові політики щодо очікуваних кредитних збитків наведена у примітці 3.5.

З 1 січня 2019 року Компанія застосовує МСФЗ 16 «Оренда». Застосування МСФЗ 16 «Оренда» не має суттєвого впливу на фінансову звітність Товариства, враховуючи те, що сума орендних нарахувань є незначною та складає 3 тис.грн. на місяць

2.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ

2.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу чи зобов'язання, вони оцінюються за справедливою вартістю відповідно до МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти». Фінансові активи первісно відображаються у бухгалтерському обліку за справедливою вартістю. При первісному визнанні вважається справедливою вартістю ціна операції

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу

генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, оцінених за амортизованою вартістю відносяться активи, утримувані до погашення:

дебіторську заборгованість,,

векселі що утримуються до погашення.

Після первісного визнання такі активи оцінюються за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка за вирахування резерву під очікувані кредитні збитки.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором та грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджувану інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання. Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності

3.3.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання та первісно оцінюється за справедливою вартістю.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Довгострокова дебіторська заборгованість, відображається в балансі за її теперішньою вартістю. Визначення цієї вартості залежить від виду заборгованості та строку її погашення.

Поточна торгова дебіторська заборгованість відображається за справедливою вартістю, яка дорівнює її вартості погашення (сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки). Грошові потоки, пов'язані з короткостроковою дебіторською заборгованістю не дисконтуються.

Дебіторську заборгованість за позиками визнавати як поточну Дебіторську заборгованість якщо договором передбачено відновлення ліміту заборгованості при обов'язковому погашенні позичальником раніше отриманих кредитних виплат (траншей), тобто є невизначеність щодо терміну. При цьому позичальник може скористатися новими траншами тільки при обов'язковому дотриманні максимального ліміту заборгованості, але крім цього повинен дотримуватися ще й ліміт видачі.

Визнавати як поточну дебіторську заборгованість суму, яка підлягає сплаті при погашенні боргових цінних паперів (векселів, облігацій) одночасно з визнанням доходу, якщо він виникає при погашенні цінних паперів. Вважати датою визнання такої дебіторської заборгованості дату прийняття емітентом (платником) цінного паперу до погашення (у тому числі дату пред'явлення векселів до сплати).

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів та визнається прибуток від відновлення корисності активів. Сума коригування, зміни справедливої вартості дебіторської заборгованості визнаються у прибутку чи збитку.

У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості, вона списується за рахунок резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання

(яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Товариства та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження

майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Довгострокові зобов'язання – це зобов'язання зі строком погашення більше 12 місяців на дату балансу. Довгострокові зобов'язання, на які нараховуються відсотки, відображаються в балансі за їх теперішньою вартістю. Визначення цієї вартості залежить від виду зобов'язання та умов їх виникнення.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.3.7. Інвестиції в асоційовані підприємства

Облік інвестицій в асоційовані підприємства здійснюється згідно з МСБО (IAS) 28 інвестиції в асоційовані та спільні підприємства».

Згідно з методом участі в капіталі, інвестиція в асоційоване підприємство первісно визнається за собівартістю і згодом її балансова вартість збільшується або зменшується для визнання частки в прибутку або збитку об'єкта інвестування після дати придбання. Частка в прибутку або збитку об'єкта інвестування визнається в прибутку або збитку.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

машини та обладнання	- 7-15%
меблі	- 20 - 33%.
інші	- 14 - 50%

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 33%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. *Визнання інвестиційної нерухомості*

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. *Первісна та послідуєча оцінка інвестиційної нерухомості*

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обрає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожен дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток..

3.9.2. Виплати працівникам

Короткострокові виплати працівникам, пов'язані з трудовими відносинами визнаються як витрати, та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Оплата праці працівників підприємства здійснюється згідно із затвердженим штатним розписом підприємства, установленими тарифними ставками, із використанням даних табельного обліку робочого часу.

Резервування коштів на додаткове пенсійне забезпечення, реструктуризацію, виконання зобов'язань за обтяженими контрактами, тощо Товариство не проводить.

3.9.3. Запаси

Одиницею бухгалтерського обліку запасів Товариство вважає кожне їх найменування.

Первісна вартість запасів, придбаних за плату, визначається за собівартістю запасів, а запасів, виготовлених власними силами підприємства, – згідно з МСБО (IAS) 2 «Запаси». При відпуску запасів, продажу чи іншому вибутті їх оцінку визначати за формулою ФІФО.

Запаси, які не приносять підприємству економічних вигід у майбутньому, визнаються неліквідними і списуються в бухгалтерському обліку, а при складанні фінансової звітності не відображаються в балансі, а показуються на окремому субрахунку позабалансового рахунка.

Запаси відображаються в бухгалтерському обліку і звітності за найменшою із двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування. Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення, незалежно від дати надходження коштів, і визначається із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу

Товариство визнає Дохід у відповідності до Міжнародного стандарту фінансової звітності 15 «Дохід від договорів з клієнтами» як збільшення економічних вигід протягом звітного періоду у формі надходжень або покращення активів або зменшення зобов'язань, що веде до збільшення власного капіталу, окрім збільшення власного капіталу, пов'язаного з отриманням внесків від учасників власного капіталу.

Товариство визнає дохід, коли (або у міру того, як) він задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяний товар або послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця.

Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;

б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Операції, що не регламентовані МСФЗ, відсутні.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- 1) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- 2) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 30.09.2019 ставка дисконтування (облікова ставка НБУ) становить 16,5% річних.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

У Товариства немає активів з ознаками знецінення.

На кожен звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового

			дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

За 9 місяців 2019 року не було впливу використання закритих вхідних даних (3-го рівня).

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2019	2018	2019	2018	2019	2018	2019	2018
Дата оцінки	30.09.19	30.09.18	30.09.19	30.09.18	30.09.19	30.09.18	30.09.19	30.09.18
Інвестиційна нерухомість	–	–	–	–	–	–	–	–
Довгострокова дебіторська заборгованість	–	–	–	–	–	–	–	–
Інвестиції доступні для продажу	2199	2199	1601	1601	3537	4835	7337	8635
Інвестиції, до погашення	–	–	–	–	-	-	-	-
Фінансова оренда	–	–	–	–	–	–	–	–

5.4. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

За 9 місяців 2019 року переведень між рівнями ієрархії не було.

5.5. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Класи активів, оцінених за справедливою вартістю з використанням 3-го рівня ієрархії	Залишки станом на 30.09.2019 р.	Придбання (продажі)	Залишки станом на 30.09.2018 р.	Стаття (статті) у прибутку або збитку, у якій прибутки або збитки визнані
Інвестиції до погашення	0	0	0	0
Інвестиції доступні для продажу	3537	0	4835	0

5.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	30.09.2019	30.09 2018	30.09.2019	30.09 2018
1	2	3	4	5
Фінансові активи				
Інвестиції доступні для продажу	7337	8635	7337	8635
Інвестиції, до погашення	0	0	0	0
Довгострокова дебіторська заборгованість	0	0	0	0
Торговельна дебіторська заборгованість	6298	2175	6298	2175
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	0	0	0	0
Грошові кошти та їх еквіваленти	1	1	1	1
Фінансова оренда	0	0	0	0
Короткострокові позики	0	0	0	0
Торговельна кредиторська заборгованість	7	4	7	4

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності

залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 8.3.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

Зміст	9 місяців 2019	9 місяців 2018
Дохід від реалізації послуг з управління активів КІФ	0	0
Дохід від реалізації послуг управління активів ПІФ	588	485
Дохід від реалізації інших послуг	0	0
Всього доходи від реалізації	588	485

6.2. Інші доходи, інші витрати

Зміст	9 місяців 2019	9 місяців 2018
Доходи від участі в капіталі		
Доходи від реалізації цінних паперів		
Доходи від реалізації корпоративних прав	3526	
Доходи від списання кредиторської заборгованості		
Всього	3526	0
Інші витрати		
Витрати від реалізації цінних паперів		
Витрати від реалізації корпоративних прав	3506	
Витрати на навчання персоналу		
Витрати по нарахованим штрафам у т.ч. витрати від уцінки фінансових інвестицій		
Всього	3506	0

6.3. Адміністративні витрати

Зміст	9 місяців 2019	9 місяців 2018
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	183	183
Оренда офісу	28	28
Витрати на оплату праці	183	154
Внески на загальнообов'язкове державне соціальне страхування	40	34
Витрати на забезпечення на виплату відпусток	15	12
Витрати на забезпечення діяльності (послуги зберігача)	2	2
Членські внески	24	14
Інформаційно-консультаційні послуги	4	1
Послуги банку	3	2
Витрати на публікацію річної фінансової звітності	0	1

Витрати на забезпечення діяльності (послуги аудитора)	9	6
Всього адміністративних витрат	491	437

6.4. Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток включають:

Зміст	9 міс.2019	1 міс.2018
Поточні податкові витрати	-	-
(Доходи)/ витрати з відстроченого податку – виникнення та зменшення тимчасових різниць	-	-
(Доходи)/ витрати з податку з податку на прибуток	-	-
(Доходи)/ витрати з податку з податку на прибуток	-	-

Базова (основна) ставка податку на прибуток, згідно статті 136 Розділу III «Податок на прибуток підприємства» Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року №2755-УІ, зі змінами і доповненнями, у 2019 році становить 18 відсотків.

Згідно ст.137.5 п.п.(в) Податкового кодексу України для Товариства податковим (звітним) періодом є рік, тому нараховування податку на прибуток протягом 1 півроччя Товариство не здійснювало.

Заборгованість з податку на прибуток станом на 30.09.2019 року відсутня. Переплата податку на прибуток станом на 30.09.2019р. становить 7,15 грн. Товариством прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років) у 2019 році відповідно до п.134.1.1 ст.134 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року №2755-УІ.

Постійні різниці в 1 півроччі 2019 році відсутні.

6.5. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 30.09.2019 Товариство не має збитків від непоточних активів, утримуваних для продажу.

6.6. Нематеріальні активи

Станом на 30 вересня 2019 року у Товариства не було нематеріальних активів.

6.7. Основні засоби

Станом на 30 вересня 2019 року на балансі Товариства обліковуються основні засоби за первісною вартістю у сумі 982 тис. грн., накопичена амортизація складає 921 тис. грн., чиста балансова вартість 61 тис. грн.

Станом на 30 вересня 2019 у складі основних засобів є повністю зношені основні засоби у сумі 6,0 тис.грн.

6.8. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

	Частка %	30 вересня 2019 року	Частка %	30 вересня 2018 року
Акції ПАТ «РЕКЛАМНЕ АГЕНТСТВО «РЕФЕЙ»	10,0	1100	10,0	1100
Акції ПАТ «КОНКОРД ІНК»	10,0	1099	10,0	1099
Корпоративні права ПП "ЮНІЛОДЕС"	14,5	1601	14,5	1601
Всього		3800		3800

	Термін погашення	процентна ставка до номіналу	30 вересня 2019 року	30 вересня 2018 року
вексель 613249352069, ТОВ "ГРЕЙ-СЕВАСТОПОЛЬ"	10.02.2023	-	595	595
вексель 613249352070, ТОВ "ГРЕЙ-СЕВАСТОПОЛЬ"	10.02.2023	-	595	595
вексель 613249352866, ТОВ "ГРЕЙ-СЕВАСТОПОЛЬ"	10.02.2023	-	798	798
вексель 613249352867, ТОВ "ГРЕЙ-СЕВАСТОПОЛЬ"	10.02.2023	-	799	798
вексель 65305299920973, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299920974, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299920976, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299920977, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299920978, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299920979, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299920980, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299920994, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	98

вексель 65305299920996, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299921107, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299921108, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299921109, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	100
вексель 65305299921110, ТОВ "ФУКСІЯ"	23.01.2023	-	-	101
вексель АА 0857485, ПП "БУДТОРГ"	20.08.2024	-	250	250
вексель АА 0857486, ПП "БУДТОРГ"	20.08.2024	-	250	250
вексель АА 0857487, ПП "БУДТОРГ"	20.08.2024	-	250	250
Всього боргові цінні папери		-	3537	4835

У зв'язку з розірванням договору купівлі-продажу частки у статутному капіталі ТОВ «КЕРУЮЧА КОМПАНІЯ «ГРАНД ІМПЕКС» ТОВ «РОЯЛ-ПАРК» код за ЄДРПОУ 41135623 повернуло у III кварталі вищевказані векселі, які були передані в якості передплати у II кварталі.

Зміст	30.09.2019	30.09.2018
Довгострокові фінансові інвестиції які обліковуються за методом участі в капіталі - інвестиції у капітал (частки) господарських товариств	0	0
Довгострокові фінансові інвестиції які обліковуються за справедливою вартістю через прибуток/збиток		
- інвестиції у цінні папери (векселі)	0	0
- інвестиції у цінні папери (акції)	0	0
Всього довгострокові фінансові інвестиції	0	0
Поточні фінансові інвестиції які обліковуються за справедливою вартістю		
- інвестиції у цінні папери (векселі)	3537	4835
- інвестиції у цінні папери (акції)	2199	2199
- інвестиції у капітал (частки) господарських товариств	1601	1601
Всього поточні фінансові інвестиції	7337	8635
Всього довгострокові фінансові інвестиції	0	0

6.9. Довгострокова дебіторська заборгованість

Товариство не має довгострокової дебіторської заборгованості.

6.10. Інвестиційна нерухомість

Товариство не має інвестиційної нерухомості.

6.11. Запаси

Товариство не має запасів.

6.12. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	30 вересня 2019	30 вересня 2018
Торговельна дебіторська	6298	2175
Аванси видані	-	-
Розрахунки з бюджетом	-	3
Інша поточна дебіторська	1	-
Резерв під зменшення корисності дебіторської заборгованості	-	-
Чиста вартість торговельної дебіторської	6 299	2178

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення.

У Товариства немає простроченої дебіторської заборгованості.

Дебіторська заборгованість обліковується за амортизованою собівартістю.

Заборгованість за товари, роботи, послуги станом на 30.09.2019 складається з послуг обслуговування активів пайових інвестиційних фондів у розмірі – 224 тис. грн., заборгованість 2548 тис.грн. складається з актів пред'явлення векселів до платежу до емітентів векселів, 3526 тис. грн- заборгованість за корпоративні права. Вишевказану заборгованість Товариство вважає поточною, бо термін її погашення припадає на 2019 рік.

Інша поточна дебіторська заборгованість станом на 30.06.2019 складається з суми передплаченої до фонду загальнообов'язкового держ.страхування у розмірі 1 тис. грн.

Товариство проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику за кожним фінансовим інструментом з використанням індивідуального підходу (крім дебіторської заборгованості за авансами виданими, яка буде погашатися товарами/послугами). Спрощений підхід до оцінки очікуваних кредитних ризиків, який передбачений параграфом 5.5.15 МСФЗ 9 не застосовується.

Розмір резерву під очікувані збитки за дебіторською заборгованістю

тис. грн

Зміст	31.09.2019 р			31.09.2018 р.		
	Первісна вартість	Резерв під збитки	Балансова вартість	Первісна вартість	Резерв під збитки	Балансова вартість
Дебіторська заборгованість товари, роботи, послуги (комісійна винагорода КУА, пред'явлені векселі, заборгованість за корпоративні права)	6298	(0)	6298	2175	(0)	2175
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	-	-	-	3	(0)	3
Інша поточна дебіторська заборгованість (передплата до фонду загальнообов'язкового	1	(0)	1	-	(0)	-

держ.страхування)						
Разом дебіторська заборгованість	6299	(0)	6299	2178	(0)	2178

На балансі Товариства обліковуються акції ПАТ «РЕКЛАМНЕ АГЕНСТВО «РЕФЕЙ» код за ЄДРПОУ 38870152 балансовую вартістю 1 100 тис. грн. та ПАТ «КОНКОРД ІНК» код за ЄДРПОУ 38824174 балансовую вартістю 1 099 тис.грн., а саме 1 099 245,13 грн., згідно яких Національною Комісією з цінних паперів та Фондового Ринку прийняті рішення № 897 від 14.12.2017р. та № 763 від 17.10.2017р. відповідно, щодо зупинення внесення змін до системи депозитарного обліку цінних паперів на невизначений термін на період досудового розслідування. Товариство вважає за доцільне не знецінювати данні активи до прийняття остаточного рішення Національною Комісією з цінних паперів та Фондового Ринку.

6.13. Грошові кошти

	30 вересня 2019	30 вересня 2018
Каса та рахунки в банках, в грн.	1	0
Банківські депозити, в грн.	0	0
Всього	1	0

6.14. Статутний капітал

Станом на 30 вересня 2019 року зареєстрований та сплачений капітал складає 10 900 тис. грн.

6.15. Гранти та субсидії

Станом на 30 вересня 2019 у Товариства не було грантів та субсидій.

6.16. Короткострокові забезпечення

Станом на 30.09.2019р. резерв відпусток Товариства складає 68 тис. грн станом на 30.09.2018р. сума резерву відпусток Товариства становила 45 тис.грн.

	30 вересня 2019	30 вересня 2018
Резерв відпусток	64	45
Всього	64	45

6.18. Короткострокові позики

Станом на 30 вересня 2019 року у Товариства не було короткострокових позик.

6.19. Фінансова оренда

Станом на 30 вересня 2019 року у Товариства не було фінансової оренди.

6.20. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	30 вересня 2019	30 вересня 2018
Торговельна кредиторська	6	4
Розрахунки з бюджетом	0	0
Одержані аванси	0	0

Заробітна плата та соціальні внески	7	5
Інші	2426	0
Всього кредиторська заборгованість	2439	9

6.21. Пенсії та пенсійні плани.

Товариство не має недержавної пенсійної програми з визначеними внесками.

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Судові позови

Проти Товариства не має поданих судових позовів.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи доволно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Власники – фізичні особи Компанії:

- Базелев Євген Миколайович (провідний спеціаліст) - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 7,71%;

ГОНЧАРОВА ВІКТОРІЯ ОЛЕГІВНА - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

СМЕЛЬЯНЕНКО АНАСТАСІЯ ЛЕОНІДІВНА - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

КОТОВА ОЛЬГА ВІТАЛІЇВНА - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

КУЦА НАТАЛІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

ЛАРІН ЄВГЕН ВІКТОРОВИЧ - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

ЛЕВІТАН ЯНА АНАТОЛІЇВНА- частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

ЛОГАЧОВА ТЕТЯНА ІГОРІВНА - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

МОСТПАКА ТЕТЯНА ВІКТОРІВНА - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

СКРИБЧЕНКО ІРИНА ІВАНІВНА - частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

ФАХІРОВА ОЛЕНА АНАТОЛІЇВНА- частка в статутному капіталі Компанії з управління активами 9,23%

Керівник Товариства – Черненко Андрій Григорович. Прямі родичі пов'язаності не мають.

Фізичні особи, які володіють більш ніж 20% частки статутного фонду юридичних осіб-засновників ТОВ «Компанія з управління активами «ГРАНД ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ» станом на 30.09.2019р. відсутні

Товариство протягом 9 місяців 2019р. здійснювало операції з пов'язаними сторонами, а саме: виплачувало заробітню платню провідному управлінському персоналу.

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;

- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

У Товариства немає фінансових активів, які були прострочені, або знецінилися, застав та інших форм забезпечення кредитів одержаних чи наданих.

7.3.2. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

30 вересня 2019 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
1	2	3	4	5	6	7
Короткострокові позики банку	-	-	-	-	-	-
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	-	6	2 426	-	-	2 432
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	-	-	-	-	-	-
Всього	-	6	2 426	-	-	2 432
30 вересня 2019 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Короткострокові позики банку	-	-	-	-	-	-
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	-	4	-	-	-	4
Поточна заборгованість за довгостроковим зобов'язаннями	-	-	-	-	-	-
Всього	-	4	-	-	-	3

7.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Розмір зареєстрованого статутного капіталу Товариства становить 10 900 тис. грн., що відповідає вимогам Ліцензійних умов провадження професійної діяльності на фондовому ринку (ринку цінних паперів) - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) затвердженими Рішенням НКЦПФР № 1281 від 23.07.2013 року.

7.5. Події після Балансу

Після дати балансу у Товаристві не відбувалося змін.

Директор
Гол. бухгалтер

Черненко А. Г.
Гвозденко І. О.